

תת"ע 90/04/15 - מדינת ישראל נגד עמנואל ישראל טורס בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

05 נובמבר 2015

תת"ע 90-04-15 מדינת ישראל נ' עמנואל ישראל טורס בע"מ

לפני כבוד השופט טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
עמנואל ישראל טורס בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עינת ברנע

נציג נאשמת - מר עמנואל ביטון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשמת, חברת הסעות, ניתנה הודעה תשלום קנס לפיה ביום 04.09.13 בשעה 8:20, העמידה אוטובוס ציבורי תקול בצד הכביש, ללא משולש אזהרה, אורות מהבהבים או אמצעי אזהרה, בניגוד לתקנה 70(א) לתקנות התעבורה.

מר עמנואל ביטון בר אברהם, מבעלי החברה, כפר בביצוע העבירה וביקש להישפט. לטענתו, במקום הושארו שני משולשי אזהרה, לאחר התקלה באוטובוס.

בית המשפט שמע את הראיות.

מטעם התביעה העיד רב נגד דניאל חברה (להלן: "עד התביעה"). ערך את הודעת תשלום הקנס (ת/1).

העד ציין בת/1, כי בשעה 04:50 התקבלה קריאה בקשר לפיה אוטובוס חונה על הכביש, במקום חשוך, בנתיב הפניה,

לפני הכניסה ליישוב מזכרת בתיה. למקום הגיעה ניידת משטרה שאבטחה את האוטובוס, שהיה ללא אורות או משולש אזהרה. בהמשך, התחלפה משמרת האבטחה וניידת של משמרת הבוקר הגיעה למקום. העד המשיך וציין, כי נכון לשעת רישום הדוח, 08:20, האוטובוס היה במקום כשהוא גורם לסיכון ולהפרעה חמורה לתנועה, וזאת ללא אמצעי אזהרה.

בחקירתו בבית המשפט העיד, כי הגיע למקום, סרק מסביב לרכב, מלפנים ומאחור, ולא הבחין במשולש אזהרה.

מטעם ההגנה העיד:

מר עמנואל ביטון בר אברהם (להלן: "**נציג הנאשמת**"), שהעיד כי בשעה 02:00 קיבל קריאה מנהג בחברה שהסיע נוסעים חזרה מבילוי בחתונה. לדברי הנהג, האוטובוס לא יכול היה להמשיך בנסיעה מאחר והיה ללא אור. נציג הנאשמת, הגיע למקום עם אוטובוס חילופי, אסף את הנוסעים ואת הנהג ונסע. לטענת נציג הנאשמת, הנהג הניח משולש אזהרה בחלון האחורי של האוטובוס, והוא עצמו הניח שם משולש אזהרה נוסף, כ-25 מטר מאחורי האוטובוס על הקרקע. נציג הנאשמת אישר כי לא הושארו אורות מהבהבים באוטובוס וזאת על מנת שלא ייגמר המצבר, וניתן יהיה להניע את האוטובוס בבוקר.

נציג הנאשמת המשיך והעיד כי כאשר חזר למקום בשעה 07:10 עם מכונאי, הבחין בהודעת תשלום הקנס שהוצמדה לשמשת הרכב וכי לא היו שוטרים במקום. לדבריו, לאחר שהאוטובוס תוקן בשעה 08:00-08:15 לערך, עזב את המקום עם המכונאי.

לטענת נציג הנאשמת, האוטובוס לא חסם את כל נתיב הנסיעה, אלא חלק מנתיב הפניה ימינה בלבד.

טיעוני הצדדים:

המאשימה ביקשה לקבל את גרסת עד התביעה ולהרשיע את הנאשמת. לטענתה, הודעת תשלום הקנס הודבקה לשמשת האוטובוס בשעה 08:20. בשעה זו לא היו במקום נציג הנאשמת או המכונאי ולא הושאר משולש אזהרה. לטענת המאשימה, הנאשמת לא זימנה את המכונאי לעדות. לטענתה, משמדובר ברכב תקול במרכז הכביש במקום חשוך, יש צורך גם בהדלקת אורות מהבהבים.

נציג הנאשמת טען, כי עד התביעה חמק ממתן תשובה לשאלה היכן היה בעת שקיבל את הקריאה, וזאת בכדי לא לסתור את דבריו. לשיטתו, עד התביעה לא אמר את האמת, הוא הגיע למקום, הדביק את הודעת תשלום הקנס ועזב. לטענת נציג הנאשמת, לו היה עד התביעה סובב סביב האוטובוס, הוא היה מבחין במשולש האזהרה שהשאיר. נציג הנאשמת חזר וטען כי לא ניתן להשאיר אורות מהבהבים במקרה של אוטובוס תקוע, וזאת כדי לא לחבל במצבר. לטענתו, לו היתה סכנה לציבור כפי שטוען עד התביעה, היה על עד התביעה להישאר במקום, להפעיל אורות מהבהבים בניידת המשטרה, ולהתקשר לבעל הרכב.

דין

תקנה 70 לתקנות התעבורה קובעת:

70. (א) רכב שהיה הכרח לעצרו ולהשאירו עומד על פני הדרך, יציב נוהג הרכב משולש אזהרה

עמוד 2

כאמור בתקנה 367 שיהא נראה לעין נוהג רכב הבא מאחוריו ממרחק של 100 מטרים לפחות.

(ב) בנוסף על האמור בתקנת משנה (א), אם היה הרכב עומד בזמן תאורה בדרך שאיננה דרך עירונית, או אם היה הכרח להשאיר את הרכב בדרך כאמור בזמן תאורה -

(1) באוטובוס, ברכב עבודה או ברכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר עולה על 3,500 ק"ג יציב הנוהג ברכב מיתקן עם אור מהבהב צהוב כאמור בתקנה 366, או יפעיל מכשיר המותקן ברכב ואשר באמצעותו ניתן להפעיל את כל מחווני הכיוון המותקנים ברכב בעת ובעונה אחת (להלן - מכשיר להפעלת מחווני כיוון);

סעיף 1 לחוק מגדיר מהו "זמן תאורה", כך:

"זמן תאורה" - זמן הלילה וכן זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האוויר או מחמת סיבות אחרות;

עד התביעה ציין בת/1 באופן מפורט וברור את נסיבות ביצוע העבירה, ציין כי בשעה 04:50 הגיעה למקום נידת משטרה ואבטחה את האוטובוס שעמד במקום חשך, על נתיב נסיעה, ללא אורות ומשולש אזהרה, באופן שמהווה סיכון והפרעה לתנועה. העד המשיך וציין, כי נכון לשעת רישום הודעת תשלום הקנס, 08:20, האוטובוס היה עדיין במקום. וכך כתב:

"ניתקבל אירוע על אוטובוס תקוע לפני הכניסה למזכרת בתיה בשעה 04:50 למקום הגיעה נידת של משמרת לילה ואיבטחה את האוטובוס מאחר ועמד על נתיב הפניה למזכרת בתיה במקום חשך וללא אורות או משולש אזהרה בהמשך הוחלפה הניידת על ידי (י) משמרת בוקר נכון לרגע רישום הדוח האוטובוס עדיין במקום כשהוא גורם לסיכון ולפרעה חמורה ללא שום אמצעי אבטחה כמו משולש או אורות מהבהבים נרשם נגדו דוח בהתאם" (ת/1, תחת הכותרת "נסיבות המקרה").

בעדותו בבית המשפט העיד כי לא הבחין במשולש אזהרה במקום, על אף שערך סריקה מסביב לאוטובוס:

"ש. לא ראית משולש מאחורי החלון ?

ת. כתוב. הוא עמד ללא אורות וללא משולש אזהרה במקום חשום. (השגיאה במקור, ט.א.נ.).

כשאני רושם דוחות, לפני שאני רושם את הדו"ח, אני עושה בדיקה במסוף כי הרכב לא גנוב, עושה בדיקה ויזואלית בפנים הרכב לוודא שאין סימנים מחשידים לגניבה של הרכב, כמו חוטים גלויים, סויץ שבור, ועושה סריקה מסביב לרכב לראות שהכל תקין, וכדי לראות אם יש משולש .

מהחלון הקדמי לא היה משולש.

באחורי - לא ראיתי.

אני עושה סריקה מסביב לרכב, ולא ראיתי משולש.

גם מאחורה אני הסתכלתי, לא היה כלום.

ש. אני טוען כי היה משולש בחלון אחורי ואחד על הדרך, שאני שמתי אותו.

ת. במידה והיה משולש כמו שאתה טוען, לא היתי רושם דו"ח לאוטובוס.

ש. לא הרחקת קצת מהאוטובוס ?

ת. להרחיק לאן ?

אני הגעתי מאחורי האוטובוס . אם היה משולש, היתי רואה אותו." (מעמ' 3 שורה 18 לפרוטוקול, עד עמ' 4 שורה 7).

נציג הנאשמת העיד כי הושארו במקום שני משולשי אזהרה, האחד על חלון האוטובוס האחורי, והשני על הכביש, במרחק של כ-25 מטר לפני האוטובוס:

"הנהג שם משולש בחלון האחורי, ואני שמתי את המשולש של כ 25 מ מאחורי האוטובוס של (צ"ל על, ט.א.נ.) הרצפה.

לא השארנו אורות מהבהבים, כי היינו נשאים גם בלי מצבר ולא נוכל להניע אותו." (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 5-7).

עוד העיד נציג הנאשמת, כי הגיע למקום בשעה 07:10 בבוקר עם טכנאי, ובשעה זו הדו"ח כבר היה על החלון, והשוטרים לא היו במקום. לגרסתו, בשעה 08:00-08:15 לערך השניים עזבו את המקום לאחר שהאוטובוס תוקן:

"...שעה 06.45 לקחתי את המכונאי למקום כדי שיתקן את האוטובוס.

בשעה 06.45 אספתי אותו מראשון, הגענו לאוטובוס בשעה 07.05 - 07.10." (עמ' 4 לפרוטוקול שורה 32, עד עמ' 5 שורה 1).

וגם:

"אני והמכונאי הגענו בשעה 7.10 והמכונאי החליף את השסתום, חלק גדול, תיקן את האוטובוס ונסענו משם בערך בשעה 8.00 - 8.15 .

אני לא יודע כמה זמן לקח לו לתקן.

את העד שהעיד פה, לא ראיתי.

כשהגעתי כבר היה דו"ח במקום." (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 8-12).

ובהמשך:

"ש. מתי ראית את הדו"ח לראשונה ?

ת. אני חושב כשהמכונאי התחיל לתקן.

ש. כשאתה הגעת בבוקר, היה את הדו"ח, או לא?

ת. יכול להיות. לא זכור לי.

אני לקחתי את הדו"ח מהחלון.

ש. הדו"ח נרשם בשעה 8.20.

ת. אני חושב שלפני כן הוא נרשם.

לפני כן כבר היינו שם." (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 19-26).

גרסתו של הנאשם אינה מתיישבת עם שעת רישום הודעת תשלום הקנס. נציג הנאשמת טען כי כבר בשעה 08:00-08:15 עזב את המקום לאחר שתיקן את האוטובוס ואילו הודעת תשלום הקנס נרשמה בשעה 08:20 כאשר האוטובוס היה עדיין במקום.

מצאתי את גרסתו של עד התביעה, לפיה לא הבחין במשולשי אזהרה מהימנה, או בכל אמצעי זהירות אחר, מהימנה.

גם אם אקבל את גרסת הנאשמת כי הונחו משולשי אזהרה והשוטר לא הבחין בהם, מצאתי כי הנאשמת לא מילאה אחר הוראות סעיף 70(א) לתקנות התעבורה, הקובע כי יש להציב משולש אזהרה **"שיהא נראה לעין נוהג רכב הבא מאחוריו ממרחק של 100 מטרים לפחות"**.

כלומר, המחוקק קבע כי לא די בהצבת משולש האזהרה כשלעצמה, אלא יש לוודא שמשולש האזהרה נראה היטב מרחוק. השארית משולש אזהרה שאינו נראה לעין, מרוקנת את מטרת הסעיף מתוכן.

לא זו אף זו, סעיף 70(ב) לתקנות התעבורה מוסיף וקובע כי באוטובוס, יש להשאיר בשעות הלילה או בשעות שבהן הראות לקויה, מתקן עם אור מהבהב צהוב, או להפעיל את כל מחווי הכיוון המותקנים ברכב בעת ובעונה אחת.

נציג הנאשמת הודה כי לא השאיר אור מהבהב וזאת מהסיבה שלא רצה שהמצבר יגמר. איני יכולה לקבל נימוק זה. נציג הנאשמת העדיף להשאיר את האוטובוס ללא אור מהבהב ולהוות סכנה על פני שמירה על ביטחון המשתמשים בדרך ובשלב מאוחר יותר, אולי, להחליף מצבר.

זאת ועוד, נציג הנאשמת בחר שלא לזמן לעדות את המכונאי שתיקן את הרכב והיה עימו. ויש לזקוף זאת לחובתו.

סוף דבר

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עדותו של עד התביעה שהייתה ברורה ומפורטת, נחה דעתי כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, אני מוצאת כי

הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום ומרשיעה אותה בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ג חשוון תשע"ו, 05/11/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

משויתרה הנאשמת על זכותה לשלם את הקנס המקורי, ביקשה להישפט ובית המשפט שמע את הראיות ואת חומרת העבירה, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לסכום הקנס המקורי.

לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 300 ₪ .

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג חשוון תשע"ו, 05/11/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

הוקלדעלידיסיגלקדוש